

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 21-08-16

Col·lecta:	208,65
Caixetes ciris	52,82
Caixetes:	63,03
Caixetes Càritas:	56,90
Menjador (caixetes)	90,00

Lectures diumenge XXV, dia 18 setembre

Am 8,4-7; Salm 112, 1-2.4-6.7-8;
1Tm 2,1-8; Lc 16,1-13

ENTERRAMENTS

Hem acompanyat amb la pregària a les famílies de Salvador Sánchez Garrido, de 82 anys; i de Arístides Ruiz Escobar, de 79 anys.

CARITAS

Cursos de Català i Anglès.

Inscripcions: Cada dijous de 5-7 de la tarda.

Menjador

Assistència mes d'agost: aquest mes d'agost s'han servit 668 àpats.

GRUP CELEBRACIONS

La setmana vinent, divendres, a les 8 de la tarda, hi ha reunió del Grup de Celebracions per programar el curs.

ALTRES REUNIONS

També aquesta setmana s'han fet reunions per programar l'aula d'informàtica, i la catequesi. La setmana vinent ja en donarem informació.

FRASE

«Si només hi ha vida a la terra, quin desaprofitement d'espai i de possibilitats»
(Carl Sagan)

DIADA CATALANA

Aquest diumenge se celebra la Diada. Un dia per expressar la voluntat dels catalans de ser un poble lliure. Es demana poder viure en democràcia, i en democràcia, es pot parlar de tot, sempre amb respecte i utilitzant la força de les paraules i no de les armes i la força.

Catalunya demana fer un referèndum. Aquells que tenen por no ho permeten. Sabem que la llibertat no te la regalen, l'has de conquerir.

De la mateixa manera que no es pot seguir una església de Roucos Vareles (una cara que no hi hem vist mai un somriure) i els seus bisbes, que només preocupats pel sexe i la moral, es fan odiar... així és amb els polítics que presenten la cara més rasposa i autoritària, cosa que fa impossible estimar-los.

Qui pot estar content amb els polítics que només perquè van contra Catalunya els dóna vots? Qui pot estar content amb els polítics que no són capaços d'asseure's en una taula i parlar? Qui pot estar content amb els polítics que no són capaços de fer propostes davant una demanda tan gran de catalans?

Expressarem doncs aquesta diada per dir que volem ser nosaltres i que volem decidir, no que decideixin per nosaltres.

R.M.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

11 de setembre del 2016 Núm. 657

Diumenge XXIV de Durant l'Any

Paràbola del Fill Pròdig

L'ensenyança ens presenta tres personatges: el fill petit, el pare i el fill gran.

-el fill petit: després de portar una vida tremendament desastrosa, reacciona d'aquesta manera:

.Interioritza ("tornant en sí mateix")

.S'auto-qualifica ("no sóc digne")

.Es confessa ("Pare, he pecat contra el cel i contra tu")

-El pare: Què fa davant la declaració del fill petit?:

.Se'n compadeix ("se'n va compadir")

.L'abraça ("Se li tira al coll i el besa")

.Li fa una gran festa pel seu retorn ("mengem i celebrem-ho")

.I no el degrada com el mateix fill li demana ("tracta'm com un dels teus jornalers")

-El fill gran: què fa davant l'actitud del pare?:

.S'indigna i no vol entrar a casa. El seu cap no "entra" en la dinàmica amorosa del pare.

.No se sent germà. Quan parla amb el seu pare, li diu: "quan ha vingut aquest fill teu"...el pare el corregeix dient-li: "el teu germà".

.Es gloria de ser un legalista convençut. Per a ell, la llei està per damunt de l'amor. Així parla al seu pare: "No he desobeït mai cap dels teus manaments".

Per acabar, ara ens podem preguntar, tant el Poble de Déu com la jerarquia: quina és la nostra actitud? La del fill petit, la del pare o la del fill gran?

M.S.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 32,7-11.13-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Vés, baixa a la plana: s'ha pervertit el teu poble, que tu havies fet pujar de la terra d'Egipte. De seguida s'han desviat del camí que jo els havia prescrit. S'han fet un vedell de fosa i l'han adorat, li han sacrificat víctimes i diuen: “Poble d'Israel, aquí tens els teus déus, els qui t'han fet sortir d'Egipte”.» Per això el Senyor digué a Moisès: «Veig que aquest poble és rebel al jou. Deixa'm que s'inflami la meva indignació i no en deixaré rastre. Després et convertiré en un gran poble.»

Però Moisès apaivagava el Senyor, el seu Déu, i li deia: «Senyor, per què s'encén el vostre enuig contra el vostre poble, que havíeu fet sortir de la terra d'Egipte amb gran poder i amb mà forta? Recordeu-vos d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, els vostres servents; recordeu que els va jurar per vos mateix i els va dir: “Faré que la vostra descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel, i tot aquest país que jo us havia dit el donaré als vostres descendents i el posseiran per sempre”.»

Llavors el Senyor es desdigué del mal que havia amenaçat de fer al seu poble.

Salm responsorial [50,3-4.12-13.17.19 (R.: Lc 15,18)]

Compadriu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; renteu-me ben bé de les culpes, purifiqueu-me dels pecats.

Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare he pecat. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, feu renéixer en mi un esperit ferm. No em llenceu de la vostra presència, ni em prengueu el vostre esperit sant.

Obriu-me els llavis, Senyor, i proclamaré la vostra lloança. La víctima que ofereixo és un cor penedit; un esperit que es penedeix, vós, Déu meu, no el menyspreu.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 1,12-17)

Estic agraït a Jesucrist, el nostre Senyor. És ell qui m'ha donat forces. Li agraeixo que m'hagi considerat prou fidel per a confiar-me un servei a mi, que primer blasfemava contra ell i el perseguia i l'injuriava. Però Déu s'apiadà de mi, perquè quan encara no tenia fe no sabia què feia. La gràcia del nostre Senyor ha estat pròdiga amb mi, juntament amb la fe i l'amor en Jesucrist. Això que ara et diré és cert, i del tot digne de crèdit: que Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors, i entre els pecadors jo sóc el primer. Però Déu se n'apiadà perquè Jesucrist pogués demostrar primerament en mi tota la grandesa de la seva paciència, fent de mi un exemple dels qui es convertiran a la fe i tindran així la vida eterna. Al rei de tot el món, Déu únic, immortal, invisible, honor i glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 15,1-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «¿Qui de vosaltres, si tenia cent ovelles i en perdia una, no deixaria en el desert les norantanou i aniria a buscar la perduda fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, ¿oi que se la posaria tot content a les espatlles i, arribant a casa, convidaria els amics i els veïns dient-los: “Veniu a celebrar-ho: he trobat l'ovella que havia perdut”? Us asseguro que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit que no pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se.»

»I si una dona tenia deu monedes de plata i en perdia una, ¿no encendria el llum i escombraria la casa i la buscaria amb tot l'interès fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, oi que convidaria les amigues i les veïnes dient-los: “Veniu a celebrar-ho: he trobat la moneda que havia perdut”? Us asseguro que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit.»

I també els digué: «Un home tenia dos fills. Un dia el més jove digué al pare: “Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.” Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arrebegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: “Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors.” I se n'anà a trobar el seu pare.

»Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, correu a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: “Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu.” Però el pare digué als criats: “Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat.” I es posaren a celebrar-ho.

»Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: “Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat amb bona salut, ha fet matar el vedell gras.” El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: “He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics; i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras?” El pare li contestà: “Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat”.»

Salmo Responsorial (Ps 51)

Ten compasión de mí, oh Dios, por tu misericordia, por tu inmensa ternura borra mi iniquidad. Lávame más y más de mi delito y purifícame de mi pecado.

Oh Dios, crea en mí un corazón puro, implanta en mis entrañas un espíritu nuevo; no me rechaces lejos de tu rostro, no retires de mí tu santo espíritu;

Señor, abre mis labios, y mi boca anunciará tu alabanza. El sacrificio que Dios quiere es un espíritu contrito, un corazón contrito y humillado, tú, oh Dios, no lo desprecias.